

„Személyesen tájékozódunk az új könyvekről...”

Nagy érdeklődéssel olvastuk a *Könyvtáros* 1986/12. számában *Orosz Bertalanné Állományasztás a közművelődési könyvtárakban* címmel megjelent cikkét. Könyvtárunkban egyetértő szakmai véleménycsere alakult ki róla, és úgy véljük kapcsolódik e témához a *Könyvtári Figyelő* 1986/2. számában *Arató Antal* írása is (*Fölösleges könyvek a közművelődési könyvtárakban*).

Mindkét cikk „belülről szemlélve” fogalmazza meg a kérdést. A kisebb könyvtárak állományasztási gyakorlatát *Orosz Bertalanné* a valóságnak megfelelően írja le a *törlés okairól* szólva. A *Tennivalók* című részből az első mondatot emelnénk ki szívesen: „Az *Új Könyvek* sokat segít az állományfejlesztésben, de a leírás, az ismertetés, az ajánlás nem pótolhatja százszázalékosan a mű ismeretét.” Ezzel kapcsolatban *Székelyné Török Tünde* cikkének kritikai megállapításaival is egyetértünk (*Könyvtári Figyelő*, 1986/2. sz.).

Mi, amikor felfedeztük az ajánlások és a

könyvek keresettsége közötti eltérést, elhatároztuk, hogy szünnapokon felkeresünk egy-egy könyvesboltot és személyesen tájékozódunk az új könyvekről, remélve, hogy így kevesebb alkalommal tévedünk a döntésnél. (Sajnos erre a személyes tájékozódásra nem jut mindig idő.) Rájöttünk, hogy nemcsak az olvasó választ úgy olvasmányt, hogy kezébe véve belelapoz a könyvbe, hanem magának a könyvtárosnak is könnyebb véleményt alkotnia a műről és ajánlania azt, ha látja, ismeri, esetleg beleolvass.

Ez a lehetőség azonban nem adódik egyformán mindenkinek. Rossz közlekedési viszonyok között vagy kis faluban nem lehet megtenni, kivéve ha van a helységben könyvesbolt. Az általunk jónak tartott megoldás ma még utópisztikusnak tűnik, azonban bizunk a könyvtáros szakma (és a könyvtárellátó) fejlődésében. Reméljük, hogy elérjük egyszer azt, hogy egy bizonyos összeg átutalása ellenében kéthetente a jegyzékek kikerkezésével egy időben megáll a könyvtárellátó mintaautója, és a könyvtáros láthatja, kézbe veheti a könyveket, amelyeket megrendel. Talán így kevesebb lesz a könyvtárakban az olvasókat nem érdeklő könyv.

De megoldás lehet az is, ha minden településen lesz majd könyvesbolt, ahol könyvtárosok és olvasók is személyesen tájékozódhatnak az új könyvekről. A könyvtárosnak akkor nem „más szemüvegén” át kell majd néznie egy-egy új kiadványt, hanem az olvasók és a mű ismeretében dönthet e kérdésről.

Előfordulhat az is, hogy az *Új Könyvek* ismertetései lesznek pontosabbak, és ily módon csökken a helytelen döntések száma. Következésképp kevesebb lesz a fölösleges példányok mennyisége, csökken a törlendő dokumentumok száma is.

Dr. Kapronczai Istvánné – vezető
Szabó Andrea – munkatárs
Dömsödi Községi Könyvtár

